

[Petra Petersen.]

paa egne, det ærede Medlem Fru Ragnhild Andersens, det ærede Medlem Hr. Alfred Jensens og det ærede Medlem Hr. Aksel Larsens Vegne til den højtærede Formand at anmelde Forslag til Lov om Moderskabsydelse og om erhvervsmæssigt arbejdende Kvinders Rettigheder og Pligter i Anledning af Fødsel. Lovforslaget er enslydende med det af mit Parti i forrige Rigsdagssamling fremsatte Lovforslag, som imidlertid ikke blev sat til Forhandling i det høje Ting.

Minister uden Portefeuille (Fanny Jensen): Jeg vil gerne gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at de Ændringer, man paatænker inden for Moderhjælpsloven, netop tager Sigte paa de Svangerskabsafbrydelser, som det ærede Medlem omtalte heroppefra. Man er ganske klar over, hvad dette Problem betyder her i Danmark, og man er ogsaa klar over, at Forholdene maa rettes, og derfor vil man søge at give Moderhjælpsinstitutionerne flere Midler at arbejde med, saa de kan bringe fornøden Hjælp i de Tilfælde, hvor det er paakrævet.

Hermed sluttede Spørgsmaalet.

Formanden: Spørgsmaal Nr. 33, stillet af det ærede Medlem Hr. Aage Fogh til Indenrigsministeren, maa jeg lade udgaa i Dag, da det af en eller anden Grund er kommet Indenrigsministeren for sent i Hænde.

Vi gaar derfor over til Spørgsmaal Nr. 34, som ogsaa er stillet af det ærede Medlem Hr. Aage Fogh, men til den højtærede Landbrugsminister. Det lyder saaledes:

I Henhold til Meddelelse i Dagspressen har en Godsejer i Jylland besluttet at skænke sit Gods, i alt ca. 6 000 Tdr. Land, til en selvejende Institution, hvilket formodentlig vil sige, at Godset i Lighed med Jægerspris, Vallø og Vemmetofte m. fl. skal sikres mod Udstykning i den kommende Tid.

Finder Landbrugsministeren det rimeligt, at nuværende Besiddere paa den Maade kan baandlægge store Arealer af Danmarks Jord ud i Fremtiden? Var det ikke rimeligt at hindre denne Udvikling og i Stedet søge at frigøre de Arealer, der allerede er bundet?

Aage Fogh: Det stillede Spørgsmaal kræver jo ikke megen Begrundelse ud over den skriftlige Formulering. Det er jo en Kendsgerning, at der ikke ganske sjældent paa denne Maade bindes betydelige Arealer af den danske Jord. Jeg kan minde om,

at i Fjor blev Godset Fuglsang skænket til Det classenske Fideikommiss. Nu i Aar er der en Godsejer, tidligere Forretningsmand, der har skænket betydelige Godser i Jylland til en selvejende Institution. Jeg anerkender selvfølgelig den smukke Tanke, der ligger bag saadanne Gaver, naar private Folk skænker store Beløb, store Værdier til Samfundet, til samfundsgavnige Formaal, men jeg har vanskeligt ved at se det rimelige i, at en enkelt Mand paa den Maade kan binde betydelige Arealer af Danmarks Jord og sikre dem mod den Udstykning, der efter min og mange andres Mening vil være rimelig i den kommende Tid.

Jeg minder i samme Forbindelse om lignende Tilfælde fra tidligere Tid: Jægerspris ved Frederikssund, Vallø, Vemmetofte, og vi har mange andre lignende Arealer liggende ud over Landet. I en Periode, hvor man for Alvor drøfter Mulighederne for en Udstykning af Jorden for at skaffe Plads for Ungdommen, forekommer det mig urimeligt, at man opretholder en Lovgivning, der ikke alene lader de nævnte Godser blive liggende som Enklaver i Landet, men ogsaa tillader, at man opretter nye, og antagelig næsten i alle Tilfælde med den Klausul, at de ikke kan udstykkes i den kommende Tid.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg modtog det ærede Medlem Hr. Aage Foghs Spørgsmaal i Gaar i Ministeriet og har derfor selvsagt ikke haft Mulighed for at lade foretage en dyberegaaende Undersøgelse af Spørgsmaalet om Rækkevidden af en saadan Disposition, hvorved en større Jordejendom afhændes til en selvejende Stiftelse, og om denne Jordejendom ved en saadan Disposition sikres mod fremtidig Udstykning.

Jeg lader nu Sagen nærmere undersøge, hvorefter jeg er rede til at vende tilbage til Spørgsmaalet i en senere Spørgetid.

Aage Fogh: Jeg takker den højtærede Landbrugsminister for Svaret. Det er vist ikke min Skyld, at Spørgsmaalet ikke er kommet ind i rette Tid; men det kan jo tages op siden, saa jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa nu. Men jeg vil gerne benytte Lejligheden til at spørge den højtærede Minister, om han ikke samtidig vil se paa de Muligheder, der maatte være til Stede for, at de Fideikommiss — eller hvad man nu vil kalde dem —, som vi har i Øjeblikket, Jægerspris, Vemmetofte, Vallø og andre lignende Besiddelser, kan